

1.s.e.helligtrekonger – 10. januar 2021

Jesus Kristus,
solenes sol fra Betlehem,
du som julenat blev født på jorden,
lad dit lys skinne over alle mørke vinterdage.
Al magt i himlen og på jorden er givet til dig.
Vi beder dig:
fri os for at være ængstelige
for vores børn og forældre.
Skærp vores sans for
at hos dig er familien mere
end dem vi deler navn og hus med.
Du åbner et større hjem og en ny verden for os
når du peger på Gud som din og vores far
du som selv er Gud,
bærer af hans lys og visdom
til alle tider og til alle folk. Amen

I løbet af en uge har vi bevæget os tolv år frem i tiden: Sidste søndag hørte vi om de vise mænd, som fulgte stjernen og fandt det nyfødte barn i krybben, i dag hører vi om Jesus som tolvårig i templet.

I evangelierne er springet med beretning om Jesus i tempel som undtagelse egentlig endnu større. Vi hører her, at Jesus blev født, og det næste er så, at han dukker op som voksen, bliver døbt af Johannes Døberen og begynder sit virke. Mellem Jesu fødsel og hans fremtræden som voksen er der store lakuner, huller, hvor vi intet ved, men hvor der så tilsvarende er stor plads til fantasifulde beretninger og mageløse fortællinger om den glemte barndom.

☩

Historien i dag i Lukasevangeliet er kort den, at Jesus 12 år gammel følges med sine forældre til templet i Jerusalem. De fejrer påske der. På tilbagevejen opdager hans forældre, at Jesus er blevet væk, og de drager tilbage til Jerusalem. De finder ham da af alle steder i templet. Han, deres tolvårige søn, sidder midt i blandt de lærde, lytter og udfolder samtidig sin viden til stor benovelse for de lærde.

Jesu forældre gør, hvad man vel som forældre ikke kan undgå at gøre i en sådan situation, på engang lettede over at have fundet deres tolvårige søn og samtidig med behov for at udtrykke den

ængstelse, som de har haft. "Hvorfor sagde, du ikke, hvor du var? Hvorfor kom du ikke med os hjem?" Og Jesus svarer dem da på en måde, de ikke forstår, at han var, hvor han skulle være, hos sin far i templet, hvorpå han så følger med dem hjem til Nazareth.

☩

Denne korte barndomshistorie om Jesus som tolvårig i templet understreger for det første Jesu visdom. Han er klog, ja klogere end de skriftlærde i templet. Han kan allerede som tolvårig udlægge teksterne, traditionen, loven og profeterne. Og evangelisten Lukas slutter læsningen i dag af med at fortælle, Jesus ligefrem vokser i visdom også i de følgende år: "Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker". Jesus er vis og klog, i nær kontakt med både Gud og mennesker.

☩

For det andet får vi i fortællingen i dag understreget forbindelsen mellem Jesus og Gud. I det gamle Testamente er templet i Jerusalem Guds hus, nøje udvalgt af Gud selv. Der bor Gud. Og Jesus har da også sit helt naturlige hjem også der hos sin far, Gud faderen. Derfor, siger Jesus, til hans forældre, at de heller ikke behøvede at være bekymrede. Og derfor taler han om sin far som Gud i templet.

☩

Det betyder for det tredje, at vi skal høre mere end en personlig fortælling om et barn, der blev væk og fundet igen. Her er mere end en god historie om noget, som skete for to tusinde år siden.

Jesus hører ikke kun til i sin egen familie, Josef og Marias familie, ved at have Gud som far, får vi i ham et billede og en forståelse af Gud. Jesu fødsel, hans opvækst, liv, død og opstandelse er ikke et livsdrama med betydning for blot hans egen familie, det er en historie, som angår os alle, fordi den handler om Guds forbindelse med og tilknytning til den verden og det liv, vi lever og deler med hinanden.

I ordene om, at Jesus har Gud som far, lærer vi, at hvor Jesus er, møder vi også Guds ord og ånd. Og her er der også en betydning i, at Jesus som tolvårig ikke blev i templet og lod Josef og Maria rejse alene hjem. Han fulgtes med dem hjem. Det må betyde, at vi også tør håbe på, at vi i hverdagens almindelighed, netop her, også skal få lov til at blive klogere på livet og på Guds rige. Det er lige her midt i livet, hvor Jesus er, det er her vores håb næres.

Det ske i Jesu navn. Amen